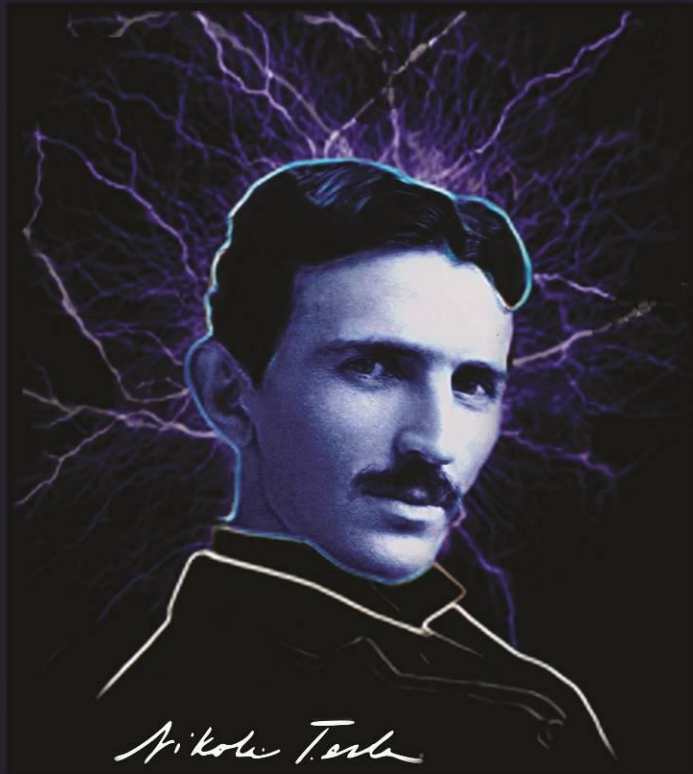

СА БЛАГОСЛОВОМ ЊЕГОВОГ ПРЕСВЕШТЕНСТВА ЕПИСКОПА ШУМАДИЈСКОГ Г.ЈОВАНА

РАСТКО

ИЗДАЈЕ ОСНОВНА ШКОЛА "17.ОКТОБАР" - ЈАГОДИНА

Број 19
октобар 2016.

РАСТКО

С БЛАГОСЛОВОМ ЊЕГОВОГ ПРЕОСВЕШТЕНСТВА
ЕПИСКОПА ШУМАДИЈСКОГ Г.ЈОВАНА

ОДОБРЕЊЕМ ДИРЕКТОРА ШКОЛЕ
БИЉАНЕ МИЛАНОВИЋ

ЧАСОПИС ИЗДАЈЕ:
ОСНОВНА ШКОЛА "17.ОКТОБАР"

ЧАСОПИС УРЕЂУЈЕ :
ВЕРОУЧИТЕЉ **БОРИС МИЛОСАВЉЕВИЋ**

СТРУЧНИ КОНСУЛТАНТИ:
ПЕДАГОГ **МАРИНА АНТОНИЈЕВИЋ**
ПРОТОЂАКОН **НИНОСЛАВ ДИРАК**

ЛЕКТУРА ТЕКСТА:
НАСТАВНИК СРПСКОГ ЈЕЗИКА
МАЈА АЛЕКСИЋ

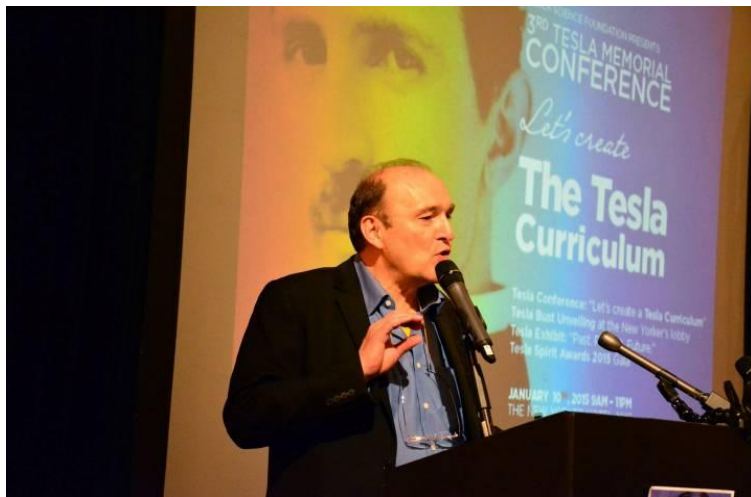
АУТОРИ ТЕКСТОВА:
УЧЕНИЦИ НОВИНАРСКЕ СЕКЦИЈЕ

ШТАМПА:
ПАТПИРКОМЕРЦ -ЈАГОДИНА

ЈАГОДИНА , ОКТОБАР 2016.

УМЕСТО УВОДНЕ РЕЧИ

Ексклузивни интервју са господином Николом Лончаром, председником ТСФ у Америци

Помаже Бог, за почетак нашег разговора представите се нашим читаоцима.

Бог вам помогао! Зовем се Никола Лончар, оснивач сам и председник Теслине Научне Фондације, живим и радим већ 32 године у Америци. Рођен сам у бившој Југославији, у Хрватској, 1954. године, одакле су моји избегли 1960. Од тада па до одласка у САД, живео сам у Земуну. Студирао сам политехнизацију и требало је да будем наставник, али живот ме је одвео у другом правцу. Прво сам радио у техници Народног позоришта у Београду, а после у телевизији, једно време сам имао приватни бизнис, а онда кренуо у нови свет. У САД -у сам се углавном бавио безбедношћу, техничком заштитом лица и њихове имовине. Имам лиценцу приватног детектива. Од 1990. до 1993. године сам живео у Србији, производио сигурносну

опрему са ЦИПТ-ом и фабриком Фасо. Имам десетак патената из области безбедности. Тренутно ми је највећа окупација рад у Теслиној фондацији.

Можете ли нам рећи колико је велико дело нашег Николе Тесле?

Не постоји мера којом би се могло измерити дело нашег Николе Тесле. Да би уопште схватили колики је значај имао за напредак цивилизације морали бисмо добро знати следеће:

- живот на земљи пре Тесле

- шта све данас користимо што је урађено на основу Теслиних идеја и изума

- где нас води Тесла, у какву будућност и како будућност наше планете може да изгледа ако се усвоји Теслина наука и визија:

СЛОБОДНА, БЕСПЛАТНА ЕНЕРГИЈА ЗА СВЕ, ЈЕДНАКО НА ЦЕЛОМ СВЕТУ. И вероватно исто толико важно: СЛОБОДНЕ И НЕКОНТРОЛИСАНЕ КОМУНИКАЦИЈЕ ЗА СВЕ, ЈЕДНАКО НА ЦЕЛОМ СВЕТУ.

Шта је то Теслина фондација и када и где је почела са радом?

Теслина фондација је непрофитна организација која има задатак да промовише Николу Теслу и његово дело, а основана

је у Филадефији: прво као Никола Тесла клуб проналазача пре 12 година, а 7. јануара 2010. године, променили смо име у Теслина Научна Фондација. Кренули смо са радом из српске цркве у Филадефији где смо имали наше састанке у почетку, а онда смо прешли у градску библиотеку како би били доступни што већем броју посетилаца.

Који су тренутни пројекти Теслине Фондације?

Много је разних пројеката које водимо. Навешћу само неколико које сматрам најважнијим:

- израда програма УВОЂЕЊЕ ТЕСЛЕ У ШКОЛСКИ ПРОГРАМ АМЕРИКЕ
- ТеслаТокТВ - радимо на поставци интернет ТВ студија који ће бити у Земуну и Филадефији, а умрежићемо и наше сараднике по свету.
- пројекат Теслин Народ - промоција нашег народа у свету, посебно у САД.

Снимамо филм у сарадњи са Жељком Мирковићем о нашим успешним земљацима у САД, а онда ћемо наставити и по свету.

Велико је дело Николе Тесле , на који начин ми можемо да помогнемо да се његов рад што више промовише?

Највише што можемо урадити за Теслу је прво да добро научимо све што је геније дао свима нама на планети, а онда кад све то добро савладамо, свако од нас видеће где се уклапа. Тек тада можемо ширити праву истину. Неки од вас ће можда једног дана написати књигу, сценарио за филм или наставити на даљем усавршавању Теслиних патената или радити на новим применама.

Какве су могућности и шта је потребно да се отвори Теслин центар у Србији?

Пре две године ми смо отворили огранак Теслине фондације у Земуну. Сарађујемо са већином организација које се баве Теслом, а и другим организацијама које се баве сличним делатностима. Отворити **Тесла клуб** је први корак и то је најбоље да крене из школа, јер већ постоји инфраструктура. Дивно је што у вашем граду већ постоји много Теслиних ентузијаста који добро познају и Теслу и његову науку, као и колико је његов духовни живот допринео његовом раду.

Никола Тесла је био син православног свештеника, колико је то по Вама имало утицаја на његов живот ?

Тесла је изјавио: "СВИ ОДГОВОРИ СУ У БИБЛИЈИ". Теслин отац, прота Милутин био је изузетно образован и своје знање је пренео на сина, који је касније израстао у једну од најважнијих особа свих времена. Само биће које јако верује, може да има тако јаку жељу да помогне целом свету и да ништа не тражи за узврат, да верује у себе, јер зна да чини добро дело, а тиме добија и додатну снагу.

У току лета били сте гост у Јагодини, како Вам се допао сусрет са Јагодином и Јагодинцима, и наравно, са ученицима и професорима у нашем граду?

Да, посетио сам летос ваш лепои град први пут у животу и упознао дивне људе, обишао Манастир Раваницу и већину важнијих места. Већ годинама сам у контакту са неколико ваших суграђана, са ђацима и наставницима. Био сам пријатно изненађен свиме што сам видео. У вашем граду има нешто посебно што нигде нисам могао да осетим. Самим тим што је Јагодина добила три прва места у такмичењу школа о познавању Николе Тесле (два ђака и наставница), већ говори доста. Преко пријатеља, Златомира Лазића, успоставио сам контакт после скоро 40 година са својом породицом. Они су избегли ту за време другог светског рата, на само десетак километара од Јагодине. Мој предак, који се вратио из Америке, по повратку са Солунског фронта није отишао назад у Америку, ни у Лику где је рођен, већ је остао баш у том делу, у срцу Шумадије. Моја фамилија је баш ту, међу вама.

Ово је православни светосавски часопис, па бисмо Вас, за крај, замолили да нам кажете какав однос Ви имате према нашој светој православној вери?

Трипадам генерацији која није баш имала много додира са веронауком и Црквом у младости. Прве озбиљније сусрете и учење о нашој вери сам стекао тек по доласку у Америку. Свих ових година сам члан СТПЦ и доста година сам у црквеном одбору. Венчан сам у нашој цркви и деца су ми крштена у нашој Цркви, као и унучад. Супруга ми је Американка. Ми славимо наше православне празнике, а славимо и Ђурђевдан, баш као и Тесла. Највећи мир налазим баш у Цркви.

Вероучитељ Борис Милосављевић

У СВЕТУ ПОСТОЈИ ЈЕДНО ЦАРСТВО

НЕЋУ ДА БРИГАМ, ХОЋУ ДА СЕ ИГРАМ

Нећу да бригам, хоћу да се играм,
хоћу да сам дете од главе до пете!

Шта је игра?

Игра је оно што деца могу,
игра је кад покрећемо главу, руку, ногу,
игра је оно што деца знају,
игре помажу да наша пријатељства трају.

Играмо се свакога дана,
понекад нам у игри помажу тата и мама.
Са батом, секом играмо се често,
за игру са другарима не бирамо место.

Игре су разне, има их много,
али правила да се поштују морају строго.
Ако не знаш како се игра стара игра нека,
могу ти показати бака или дека.

Зато, другари, у играма уживајте,
радујте се, играјте, певајте!
И будите дете од главе до пете!

Ученици 4/ 4
са учитељицом Веснам Миленковић

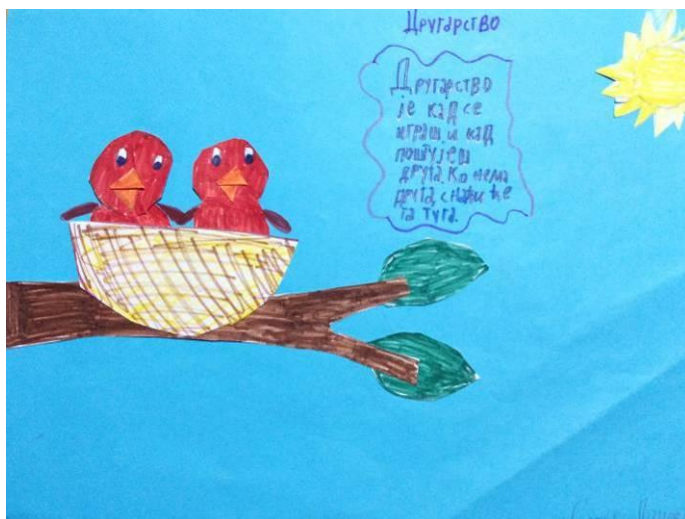
Живот

Живот је једна весела игра,
у којој понекад победиш
а некад губиш.

Живот је вртоглаво спуштање,
које је некад забавно,
а некад досадно.

Без обзира на све,
живот је леп
жути цвет.

Сташа Марјановић 4/1

Софија Лазаревић 3/3

Никола Тесла - одломци из живота

"Уверен сам да је цео космос обједињен, како у материјалном тако и у духовном погледу. Постоји у васиони неко језгро откуда ми добијамо сву снагу, сва надахнућа, оно нас вечно привлачи, ја осећам његову моћ и вредности које оно емитује целој васиони и тиме је одржава у складу. Ја нисам продро у тајну тога језгра, али знам да постоји и када хоћу да му придам какав материјални атрибут, онда мислим да је то светлост, а када покушам да га схватим духовно, онда су то лепота и самилост. Онај ко носи у себи ту веру осећа се снажан, рад му чини радост, јер се сам осећа једним тоном у свеопштој хармонији."

"Дар менталне снаге долази од Бога, узвишеног бић и ако концентришемо мозак на ту истину, почињемо да живимо у складу са овом моћном силом. Мајка ме је учила да тражим сву истину у Библији, стога сам посветио неколико следећих месеци проучавању овог дела."

Владика Николај Велимировић сусретао се са Теслом током Првог светског рата, и остала је запамћена прича о томе да је владика упитао Теслу: "Да ли сте Ви видели струју?" "Не, али знам да постоји", одговорио је Тесла. "То Вам је као са Богом, иако га нико није видео, сви знамо да постоји".

Милица Станојевић 4/1

Мима Марковић 2/1

Анђелина Димитријевић 3/1

Мила Ђукић 3/1

Свети Великомученик Георгије - Ђурђевдан

Овај славни и победоносни светитељ беше рођен у Кападокији као син богатих и благочестивих родитеља. Отац му пострада за Христа, и мајка му се пресели у Палестину. Када порасте Ђорђе оде у војску, где доспе у двадесетој својој години до чина трибуна, и као такав беше на служби при цару Диоклецијану. Када овај цар отпоче страшно гоњење на хришћане, ступи Ђорђе пред њега и одважно исповеди, да је и он хришћанин. Цар га баци у тамницу, а нареди да му се ноге ставе у класе а на прса тежак камен. Потом нареди, те га везаше на точак, под којим беху даске са великим ексерима, и да га тако окрећу, док му цело тело не поста као једна крвава рана. Потом га закопа у ров, тако да му само глава беше ван земље, и остави га у рову три дана и три ноћи. Потом преко некога мађионичара даде му смртоносни отров. Но при свим овим мукама Ђорђе се непрестано мољаше Богу, и Бог га исцељиваше тренутно, и спасаваше од смрти на велико

удивљење народа. Када и мртваца једног молитвом васкрсе, тада многи примише веру Христову. Међу овима беше и жена царева Александра, и главни жрец Атанасије, и земљоделац Гликерије, и Валерије, Донат и Терина. Најзад осуди цар Ћорђа и своју жену Александру на посечење мачем. Блажена Александра издахну на губилишту пре посечења, а св. Ћорђе би посечен 303. год. Чудесима, која се десише на гробу св. Ћорђа нема броја. Нема броја ни његовим јављањима у сну и на јави многима, који га споменуше и његову помоћ поискаше од онда до дана данашњега. Разгоревши се љубављу према Христу Господу светом Ћорђу не беше тешко све оставити ради те љубави: и чин, и богатство, и царску почаст, и пријатеље, и сав свет. За ту љубав Господ га награди венцем неувеле славе на небу и на земљи и животом вечним у царству Свом. Још му дарова Господ силу и власт да помаже у бедама и невољама свима онима који га славе и његово име призивају.

Алексија Михајловић 3/4

Јован Цвијић

Јован Цвијић је био српски научник, оснивач Српског географског друштва, председник Српске краљевске академије, професор и ректор Београдског универзитета, почасни доктор Универзитета Сорбоне и Карловог универзитета у Прагу. Бавио се подједнако друштвеном и физичком географијом, геоморфологијом, етнографијом, геологијом, антропологијом и историјом. **Сматра се утемељивачем српске географије.**

Рођен је 11.10.1865. године у Лозници, а умро је 16.01.1927. године у Београду. Након основне школе коју је завршио у Лозници, завршио је нижу гимназију у Лозници и гимназију у Шапцу, а потом је завршио Прву београдску гимназију заједно са Милорадом Митровићем, Миком Аласом и другим великанима, о чему је написан роман и снимљен ТВ филм "Шешир професора

Косте Вујића". Завршио је Природно-математички одсек Велике школе у Београду, а након тога уписао је студије физичке географије и геологије на Бечком универзитету. 1893. године докторирао је на универзитету у Бечу.

Своја прва и најзначајнија истраживања обављао је на почетку каријере, радећи на терену кршевитих предела источне Србије. Посматрајући кречњачке пределе на Кучају и Треконошку пећину, Цвијић је дошао на идеју за своју докторску дисертацију. Истраживачким радом се бавио око 38 година, при чему је ишао на многобројне експедиције по Балканском полуострву, Јужним Карпатима и Малој Азији.

"Геоморфологија" Јована Цвијића, која даје геоморфолошки приказ терена на Балканском полуострву ни данас није изгубила на актуелности и представља изузетну полазну основу у савременим истраживањима.

Након повратка из Беча, марта 1893. године радио је као редован професор Филозофског факултета Велике школе у Београду. Цвијић је одиграо важну улогу у реформи школства помажући у оснивању посебне катедре за етнологију на којој је први предавач био његов најстарији ћак и сарадник, Јован Ердељановић.

Цвијић је сматрао да шкоство треба да траје седам, а не осам година. Сматрао је да младићи треба што пре да се укључе у живот и самостални рад. Бројне информације о настави и науци објавио је у чланку "О научном раду и нашем универзитету".

Цвијићева теза о утицају климе и рељефа на грађу (морфологију) човека је основа у његовом приступу и изучавању антропогеографије. Цвијићево залагање и научно-истраживачке способности допринели су прикупљању података које је користио током преговора око формирања политичких граница нове државе после Првог светског рата.

Био је члан осам академија наука, шеснаест географских и природњачких друштава и примио је десет одликовања. Био је два пута ректор Београдског универзитета.

Заједно са групом географа и природњака, основао је Српско географско друштво 1910. године, чији је председник био

од оснивања до смрти. 1912. године, покренуо је часопис "Гласник српског географског друштва", који и даље постоји.

Географски институт који је основан 1947. године, од 1961. године носи назив "Јован Цвијић". У Београду се налази Меморијални музеј у породичној кући Јована Цвијића на адреси: ул. Јелене Ћетковић, бр. 5. Велики број школа и улица у Србији носи име Јована Цвијића.

Такође, 17. 09.2004. године Народна банка Србије је у оптицај пустила новчаницу од 500 динара са ликом Јована Цвијића.

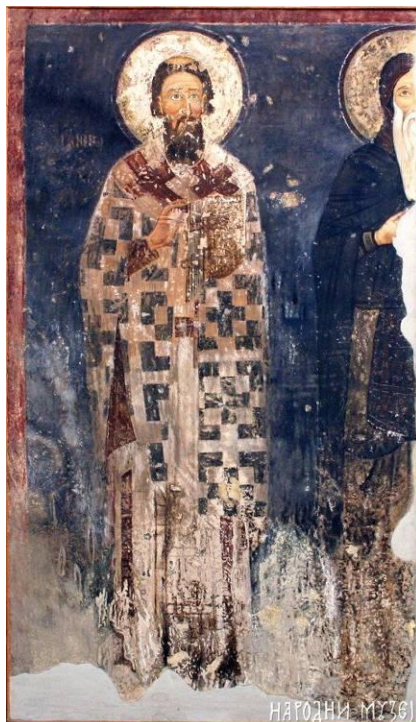
Поред свега наведеног Цвијићево име данас носе и једна врста шафрана и врх на планини Рудник.

Поводом 150 година од његовог рођења, октобра 2015. године, одржана је међународна конференција у Београду у организацији САНУ, Географског института и Музеја града Београда.

Вељко Петровић 8-3

Искра Крстић 2/1

О фресци Светог Саве из манастира Милешева

Средњовековни српски манастир Милешева, налази се на шестом километру од Пријепоља, на реци Милешевци. По уметничким и стилским карактеристикама припада рашком стилу, а подигао је, у првој половини 13. века, српски краљ Стефан Владислав Немањић (владао од 1234. до 1243. године), унук великог жупана Стефана Немање и син краља Стефана Прввенчаног и жене му Евдокије, рођене Анђел, византијске принцезе.

Након смрти 1269. године екскраљ Владислав сахрањен је у својој задужбини Милешеви. Српска православна црква га прославља као светитеља 26. септембра / 7. октобра.

Фрескопис Милешеве убраја се међу најбоља уметничка остварења европског 13. века, а сигурно да је најлепша и најчувенија фреска из овог манастира - Бели анђео. Ту су и историјски портрети Стефана Немање, Стефана Првовенчаног, Стефана Радослава, ктитора Стефана Владислава, Светог Саве и других Немањића, као својеврсна иконографија ове свете српске династије.

Нарочито се међу њима, осим ктиторове фреске, издваја фреска Светог Саве, не само због чињенице, да су у припрати манастира Милешеве, биле сахрањене његове мошти, које је с муком издејствовао од Бугара његов братанац краљ Владислав, после 1235. године. Савине мошти су Турци из Милешеве изнели и спалили 1594. године на врачарском брежуљку у Београду, у намери да слома неуништиви српски слободарски дух. На том месту данас се поносно уздиже велелепни храм Светог Саве.

Фреска Светог Саве из манастира Милешеве је посебно значајна због мишљења водећих српских и светских историчара уметности, да је најлепши ликовни приказ најстаријег српског свеца, уз податак да је она и најближа времену у коме је први српски просветитељ живео и стварао.

Важно је истаћи да је приказ Светог Саве са постригом (тзв. тонзуром), што је била карактеристика римокатоличких калуђера, дуго изазивао полемику у српској науци 19. и 20. века, све док се није сазнало да је кратко ошишана коса монаха (које Савини биографи Теодосије и Доментијан називају - челенка) има дубоко значење, укоренењено у српски средњи век, односно да означава монахову симболичну смрт.

Ако знамо да су Расткови (Савини) родитељи, Ана и Стефан Немања, ожалили свога сина мезимца као мртвог, кад су сазнали да је примио постриг, разумећемо овај детаљ са поменуте фреске, који се и у другим ликовним представама, не само Савиним, него и многих других српских архијереја, јавља као обавезни иконографски детаљ.

*Професор историје,
Нинослав Станојловић*

Оговарање и осуђивање

Ко од нас није дошао у ситуацију да нешто прокоментарише, да свој суд, мишљење?

Свакога дана и на сваком месту сви се срећемо са тихим или гласним разговорима , у четири или више очију о ономе ко није присутан , а углавном на његову штету. Тада вероватно нико не мисли о томе да би ти разговори могли озбиљно некоме да нашкоде. Тако је лако наћи сламку другоме, јер се онда наша шума не види !

Тара Пантелић 4/5

Неко то ради можда из љутње, беса , увређености, а неко зато што не уме другачије. Мало људи може и жели да похвали нечији рад , изглед, понашање. Да ли зато што ми сами нисмо нешто постигли од тога , па нам буде криво или зато што нећемо да се разликујемо од саговорника?

Мислим да свако треба сам да донесе закључак о некоме, људи се најбоље показују по учињеним делима. Ја знам и желим да се понашам другачије. Не желим да о другима причам иза њихових леђа и тражим лоше у туђим животима. Има толико

дивних тема о којима може са другима да се разговара. Било би лепо када бисмо тражили само оно добро у људима.

Живите свој живот најбоље што умете и пустите друге да то исто раде.

Миња Станимировић 8-1

Лолa Стојановић 4/4

Тара и Дуња 2/3

Лана и Бели анђео

Била једном једна богата породица, која је живела у прелепој вили. Чинили су је тата Чеда, мама Јела и њихова ћерка јединица, Лана.

Лана је била размажено и помало невоспитано дете. Пењала се по дрвећу и цепала своје хаљине. Са терасе би се ругала пролазницима и гађала их. Била је уображена и себична. Деца из комшилука су је избегавала. Нико није желео с њом да се игра, јер је умела да вређа и понижава друге. Лани то није сметало. Волела је себе и своје родитеље и то јој је било довољно. Ипак, њени родитељи се забринуше што њихова мезимица нема пријатеље и гледали су како да јој помогну. Знали су да њени поступци нису у реду, али су је безгранично волели без обзира на то што није савршена.

Једног дана, десила се нешто страшно. Ланини родитељи доживели су саобраћајну несрећу. Данима су остали приковани за кревет, а лекари су се борили за њихов живот. Опоравак је био веома спор. Прелепа вила постала је пуста, а Лана усамљена, забринута и уплашена. По глави су јој се мотале разне ствари и највећи страх- да не остане без родитеља, без љубави, без пажње, сама на свету... Данима је тражила решење како би им могла помоћи.

Ишла је према болници замишљена и немоћна кад јој одједном пажњу привуче црква, поред које је толико пута прошла, готово не приметивши је. Ушла је, стала пред икону Богородице и почела да се моли. У једном тренутку обасјала је нека необична светлост. Испред ње се појавио Бели анђео. Лана се мало уплашила, али није одустала од молитве. Стајала је испред иконе склопљених руку и молила се за здравље својих родитеља. Лице јој је било наквашено сузама које су непрестано лиле. Бели анђео је помиловао Лану по коси и рекао: „Буди добра девојчица, промени своје понашање, цени људе око себе, буди вредна и паметна и не брини, твоји ће родитељи брзо оздравити.“

Од тога дана Лана се потпуно променила. Постала је одговорна, скромна и послушна девојчица. Сви су приметили ову промену, али она никоме није одала своју тајну и завет дат пред иконом Богородице. То је највише обрадовало њене родитеље, који су убрзо дошли из болнице, а Лана је наставила да их негује и окрепљује својом љубављу.

Сваке вечери Лана би се помолила. Држала је своје обећање. Тако је ова породица живела дуго у слози и љубави, а Лана је постала дивно биће, девојка коју су сви волели и дивили се њеној доброти.

Милица Николић, 5/2

Лена Петровић 2/3

Искрени пријатељ

Другарство је нешто најлепше на свету. Правог друга није лако стећи.

Идем у други разред и имам пуно другова и другарица. Мени најдржа је Ивана Максимовић. Она ми је најбоља другарица још из вртића и дружимо се већ шест година. Увек је ту за мене када ми затреба . Поласком у школу смо се раздвојиле , она је отишла у једну, а ја у другу школу. Дуго сам била тужна, а била је и Ивана. Сада се стално чујемо и виђамо.

Она све моје тајне зна , а и ја њене. Када се сретнемо код ње или код мене, нашој срећи нема краја. Ја се надам да ће наше другарство још дуго, дуго да траје.

А ви другари, да ли и ви имате овакво другарство?

**„Другарство је сјајна звезда, која небо краси
Треба је чувати да се не угаси.“**

Ива Јовановић 2/3

Ена Јовановић 2/1

Кристина Милошевић 3/2

Наш учитељ ...

1. За почетак нам се представите.

Зовем се **Весна Миленковић**. По занимању сам професор разредне наставе, специјалиста методике наставе музичке културе и магистар методике наставе математике. Докторанд сам на Учитељском факултету у Ужицу. Радим у ОШ „17. октобар” у Јагодини. Бавим се научно - истраживачким радом у вези са наставом математике.

2. Коју школу сте завршили?

Паралелно са основном школом, завршила сам нижу музичку школу у Ћуприји, одсек за флауту. Након тога, завршила сам Гимназију - општи смер, у Ћуприји. Затим, сам завршила Учитељски факултет у Јагодини, специјалистичке и магистарске студије, такође, на Учитељском факултету у Јагодини.

3. Колики вам је радни стаж у нашој школи?

У школи „17. октобар” радим 11 година. У почетку сам радила као професор математике и професор српског језика, а касније као професор разредне наставе, што и сада радим.

4. Како сте се одлучили да се посветите раду са децом?

Највећи утицај на моју одлуку имала је моја учитељица, која није била само добар учитељ, него и добар човек. Била је

строга, али и праведна и имала је разумевање за све наше проблеме.

5. Колико сте задовољни успехом наших ученика на такмичењима?

Веома сам задовољна успехом ученика на такмичењима. У свакој генерацији имала сам успешне математичаре, а у овој генерацији поред математичара, ту су и карикатуристи и познаваоци саобраћајних правила.

6. Какав је Ваш став према вери?

Потичем из православне хришћанске породице у којој се поштује вера и верски обичаји. Славимо Светог Луку и обележавамо све велике православне празнике.

7. Да ли сте икада размишљали да се бавите неким другим послом?

Као и сва деца и ја сам имала више жеља, међу којима је музика, новинарство и рад у школи. Моја жеља да се бавим музиком, да певам, није одушевила моје родитеље и нису ме подржали у томе. Док сам ишла у Гимназију, уређивала сам и водила једну дечију емисију на телевизији, када сам схватила да то није посао којим желим да се бавим. Моја највећа жеља била је да будем учитељ, та жеља ми се остварила и то је посао којим се бавим.

8. Шта највише волите да радите у приватном животу и имате ли неки хоби?

Мој хоби је мој научни рад којим се бавим од завршених студија. У слободно време свирам флауту за своју душу и своју породицу, са којом и највише волим да проводим време. А ту је и моја двогодишња ћерка којој посвећујем сваки слободан тренутак.

9. Порука за крај нашим читаоцима:

Трудите се да увек будите позитивни, весели и насмејани! Будите племенити и хумани, помажите другима увек! Радујте се сваком новом дану и искористите га на најбољи могући начин!

Славица Милутиновић 4/3

Доротеја Пантић 4/5

1. За почетак нам се представите.

Ја сам

Јасна Радосављевић,
професор хемије.

2. Коју школу сте завршили?

Завршила сам
Природно-математички
факултет у Крагујевцу,
смер хемија.

3. Колики вам је радни стаж у нашој школи?

У школи "17.октобар" радим од 3.4.2015.године.

4. Како сте се одлучили да се посветите раду са децом?

Одувек ме је привлачио позив наставника. Разлог не знам ни ја, претпостављам да је то нешто зашта сам ја предодређена. Жеља ми се, хвала Богу, испунила

5. Колико сте задовољни успехом наших ученика на такмичењима?

Јако сам задовољна. Свако учествовање на такмичењима је велики изазов, али и оптерећујуће и обавезујуће, јер треба оправдати реноме наше школе са којим су сви упознати.

6. Какав је Ваш став према вери?

Верујем у Бога.

7. Да ли сте икада размишљали да се бавите неким другим послом?

Бавила сам се пре овог неким другим послом, али сада себе видим само у овом позиву.

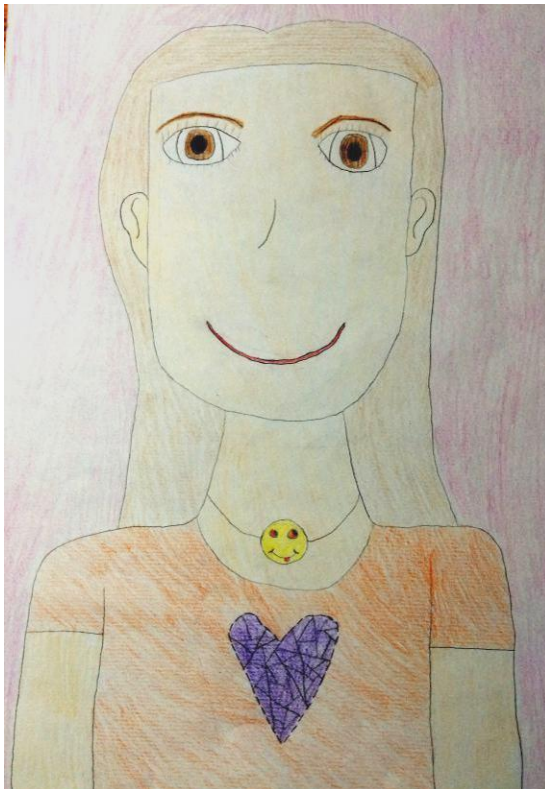
8. Шта највише волите да радите у приватном животу и имате ли неки хоби?

У слободно време највише волим да путујем, да упознајем нове крајеве и друге културе. Хоби су ми пливање и трчање и било који други вид рекреативног бављења спортским активностима.

9. Порука за крај нашим читаоцима:

Сигуран пут ка неуспеху је одустајање. Увек радите на себи, Усавршавајте се и никада не одустајте од својих циљева!

Ана, Лазар, Милица и Ања

„Најбоља Другарица“ - Ана Симић 4/5

Владимир Владимирович Путин

Крајем марта, Музеј воштаних фигура у нашем граду постао је богатији за још једну фигуру- руског председника Владимира Путина. Председник Руске федерације носилац највиших одликовања државе Србије и Српске православне цркве, па не треба да чуди зашто се баш његова фигура нашла у

музеју поред још тридесетак знаменитих личности из наше националне историје.

Владимир Путин је рођен 1952. године у Лењинграду (сада Санкт Петербург). Дипломирао је права у истом граду, а након дипломирања, Путин је постао члан КГБ-а. Занимљива је чињеница да је његов деда био лични кувар

Лењина и Стаљина. Путинова политичка каријера је почела августа 1999. године када га је тадашњи председник поставио на место премијера. Путин је до тада био непознат јавности и нико није очекивао да ће већ у септембру постати најпопуларнији политичар у Русији. Председник се неочекивано повукао у децембру, а на место привременог председника је дошао управо Путин. За ту функцију је први пут званично изабран 2000. године. Након истека тог мандата био је премијер до 2008, када се враћа на чело Руске федерације изабран великом већином гласова. Као истакнути политичар који је током своје каријере доста учинио за своју земљу, као и за земље у развоју, ужива

велику популарност и поштовање и у нашој земљи. Путин је нарочито популаран у нашој земљи због принципијелног става Русије у одбрани суверенитета Србије, па је у знак захвалности за љубав према православној цркви и за подршку у настојању да Косово и Метохија остану у саставу Србије добио највиша признања и наклоност нашег народа. С тим у вези, он је проглашен за почасног грађанина у чак 11 градова наше земље. Такође, врло значајна чињеница је и да је Русија уложила вето на признање геноцида у Сребреници и тиме онемогућила усвајање Резолуције Савета безбедности Уједињених нација о геноциду у Сребреници. Нашој земљи помаже и у војном наоружању, а поред тога организује и заједничке војне вежбе српске и руске војске. У тешким временима, током поплава и спасавања људи из поплавлених подручја, ове и претходних година, он је био први који нам је пружао неопходну помоћ. Како брине о братским народима, тако брине и о оним најудаљенијим, борећи се притом против највећих проблема данашњице- тероризма и исламског екстремизма. Такође, као председник једне од најугледнијих и најмоћнијих земаља, прикључио се остатку Европе у тражењу најбољег решења за окончање мигрантске кризе.

Иван Ивановић и Алекса Николић 8/3

Невена Мркаљ 3/2

Тигрови

Овог лета Зоолошки врт у нашем граду био је посебно атрактиван и посетиоцима и мештанима. Највише пажње и осмеха измамила су три младунца бенгалског тигра. Две девојчице и дечак су на свет стигли крајем јула и то су тринаести тигрови по реду рођени у јагодинском Зоолошком врту. Најмлађи посетиоци су имали ту част да бирају имена за њих. Тигрићи су два пута дневно ван свог кавеза, и у то време слободно се шетају по травнатим површинама где им посетиоци прилазе. Малишани су доста умиљати и праве су мазе. Тигрићи јако лепо напредују, тешки су око 10кг и ускоро ће потражити нови дом. Ово је девето легло тигрова у нашем 300 врту.

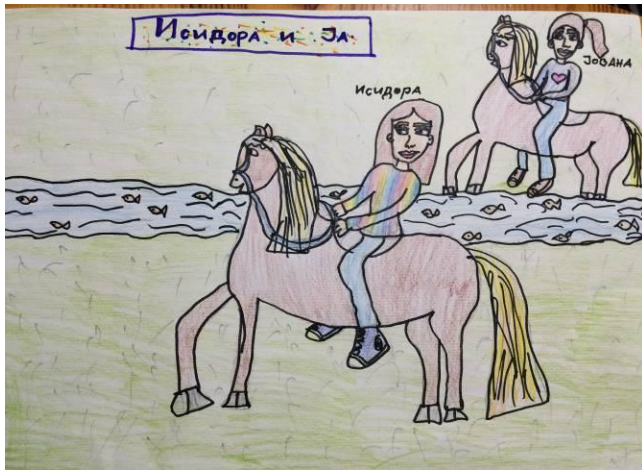
Тигрове из нашег 300 врта, рођене овде, имају сви 300 вртови у Србији, а једна женка је поклоњена држави Алжир и тамо добила име Јагодина.

Иначе, бенгалски тигар је подврста тигра који живи у Бангладешу и неким деловима Индије, али се може наћи и у монсунским шумама Бутана, Бурме, Непала и Кине. То је друга по величини врста тигра, одмах после сибирског. У једном тренутку, седамдесетих година прошлог века, њихов број се толико смањио да им је претило изумирање. Од тада су заштићена врста и њихова популација се полако опоравља. Бенгалски тигар има крзно наранџасто-смеђе боје са црним пругама. Он је обично дуг око 3м и може да буде тежак преко 200кг. Женке су мање од мужјака и доста лакше, у просеку од 2,5м и 130кг. Занимљиво је да бенгалски тигрови имају најдуже

очњаке од свих мачака, преко 10цм. Тигрови свој плен лове ноћу. Главни плен су им дивље свиње, говеда и јелени. Одрасли тигар може за ноћ да поједе чак 31кг меса. Тигрови спадају у веома брзе и спретне животиње, па не треба да зачуди податак да тигар може да скочи и до 9м у даљину. Чињеница о њима која је мање позната јесте да се гласна рика тигра чује на раздаљини и до 2км.

Иван Ивановић и Алекса Николић 8/3

Јована Никодијевић 3/2

Ива Стевић 1/1

Црква Светог Јована Крститеља у Кончареву

Цркву Светог Јована Крститеља у Кончареву крај Јагодине, саградио је Драган Марковић Палма са породицом.

Црква је изграђена у византијско-српском стилу са звоником и 6 купола. Величине је 22 пута 13 метара. Име је добила по сеоској крсној слави Св. Јовану Крститељу . Изградња цркве трајала је девет година. Црква Светог Јована Крститеља у Кончареву освештана је и дата на богослужење народу 11.јуна 2016.године.

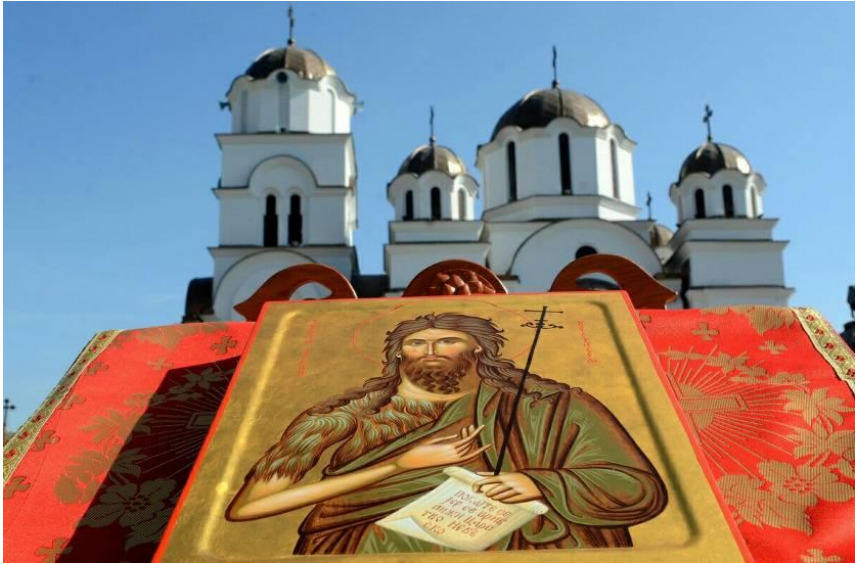

Цркву је освештао Његова Светост Патријарх српски Господин Иринеј са Владиком шумадијским Јованом. Патријарх Иринеј је у својој беседи рекао: "Осветити један храм значи отворити један велики духовни извор, извор живе воде благодати Божије. Предиван храм, извор љубави ктитора, а има ли нешто веће, него подигнути дом Имену Божијем, има ли што племенитије него подигнути дом великом Пророку Св.Јовану Крститељу. "

Храм Св.Јована Крститеља у Кончареву је иконописан. У храму се налазе мошти осам православних светитеља, међу којима су:

МОШТИ СВ. ТЕОДОРА ТИРОНА, СВ. ТЕФИЛАКТА- ЕПИСКОПА ОХРИДСКОГ, СВ. КИРЈАКА ОТШЕЛНИКА, СВ. ВЛАДИКЕ НИКОЛАЈА ЖИЧКИ, СВ. ВЕЛИКОМУЧЕНИКА КНЕЗА ЛАЗАРА, СВ. АНАСТАСИЈЕ- МАЈКЕ СВЕТОГ САВЕ, СВ. БЕСРЕБРЕНИКА КОЗМЕ И ДАМЈАНА .

Драган Марковић и Вук Илић 7-3

Ђачки парламент о дечијој недељи

Дечја недеља се традиционално обележава у првој недељи октобра.

Главни циљеви дечје недеље су: скретање пажње јавности на права и потребе деце, указивање на одговорности коју породица, школа, држава и њене институције имају у остваривању њихових права, промоција активног учешћа деце у доношењу одлука које се њих тичу и покретање иницијатива и нових акција које доприносе побољшању положаја деце у нашој држави и остваривању њихових права.

Нека од основних права деце су:

- право на живот, опстанак и развој, образовање (које држава мора да обезбеди сваком детету)
- недискриминација (свој деци припадају једнака права без обзира на расу, боју, пол, језик, вероисповест, националност, етничко или социјално порекло, имовинско стање)
- најбољи интерес детета (у свим поступцима која се тичу детета његов најбољи интерес има приоритет)

- Уважавање мишљења детета (право детета да изрази мишљење у свим поступцима који га се тичу)

Деца такође имају обавезе које треба да испуњавају:

- редовни долазак у школу
- извршавање школских обавеза
- поштовање правила понашања
- чување школске имовине, школских просторија и околине школе
- поштовање личности другара и запослених у школи

Ове године мото децје недеље је „Нећу да бригам, хоћу да се играм“, а детињство управо треба да буде такво, безбрижно и пуно игре. Поштујте своје обавезе, али у исто време се играјте и будите оно што најбоље умете, деца! Желимо вам срећну и радосну децју недељу!

Наставник Марија Радовановић

Лена Ђорђевић 4/5

А сад песме наших другара о другарству**Алекса Маленовић 4/5**

Другарство је када се деца воле
Другарство је када се другари играју код куће,
у парку , иза школе.
Другарство је када се другари помажу.
Другарство је најлепше на свету.
Када добијеш поклон од другара,
то је више од кофера пара.
Када сам са другарима срећан сам и јачи !
Другарство је срећа
Од свега боља , од свега већа .

Ђорђе Петровић 4/5

Другарство је нешто
Најлепше на свету
Што се треба догодити
сваком детету.

Ко нема друга
Нема ни другарство
Али нека зна да је то
Најдивније царство.

Друг за друга чини све
Дружење је најлепше.
Запамти зато да је друг
Вредан као злато.

Будући првак наше школе - Кристина Д.

Марко Станојевић 1-1

Мина Милојевић 4/5

Миона Милутиновић 4/5

Другарство је кад друг воли друга
Када не постоји туга
И када нам у очима сија дуга.

Другарство је када нема бриге
Око непрочитане књиге
И гледања мини лиге.

Другарство је када не постоји рат
Када брзо откуцава сат
И леп ти је сваки плакат.

Анђелија Бранковић 4/5

Играли смо игру друг другу
Погледам у друга -нигде туга
Са другом не бригаам
Само се играм.

На небу је дуга
Обасјава мога друга
Играмо се сви
Јер ми смо другови.

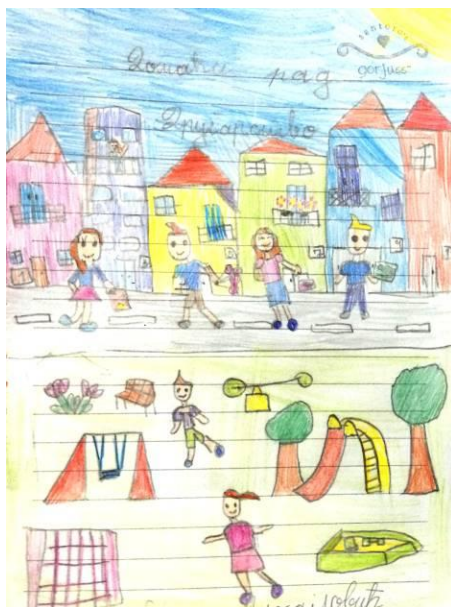
Другарство је мени драго
Јер ми је то једино благо.

Лара Стојадиновић 4/5

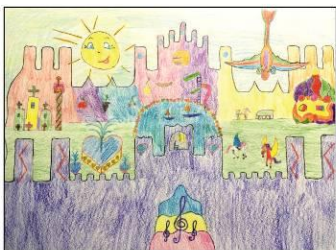
Другарство је кад друг воли друга
Када се на небу појави дуга
Када трава озелени,
цвеће процвета.

Кад се са другом дружи
Земља брже кружи
Лепши су нам дани
ведри, насмејани.

Сви смо другари весели и разиграни
игри и дружењу нема краја
то ће вам рећи
и Петар, и Лука, и Сања и Маја.

Искра Михајловић 2/4

Милица Станојевић 4/1

Василија Т. и Ања П 4/2

Анастасија Р. и Славица М. 4/3

Лола С. и Теодора М. 4/4

Миона М. и Лара С. 4/5

најбољи радови
на тему :
**"Наш заједнички
свет"**

без речи ...

Освећење цркве у Кончареву

ТСФ - Г. Никола Лончар (САД)

